

CAPITOLUL 10

**Binecuvântarea dreptății, blestemul
păcatului**

- 3 Domnul nu lasă pe cel neprihănit să
sufere de foame,
dar îndepărtează pofta celor răi.
4 Cine lucrează cu o mână leneșă
sărăcește, dar mâna celor harnici
îmbogățește.
5 Cine strânge vara este un om chibzuit,
cine doarme în timpul seceratului este un
om care face rușine.
6 Pe capul celui neprihănit sunt
binecuvântări, dar gura celor răi
ascunde silnicie.
7 Pomenirea celui neprihănit este
binecuvântată,
dar numele celor răi putrezește. –
8 Cine are o inimă înțeleaptă primește
învățăturile, dar cine are o gură
nesocotită se prăpădește singur. –
9 Cine umblă fără prihană, umblă fără
teamă, dar cine apucă pe căi strâmbe se
dă singur de gol. –
10 Cine clipește din ochi este o pricină de
întristare, și cine are o gură nesocotită se
prăpădește singur. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!	

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

- 11 Gura celui neprihănit este un izvor de
viață, dar gura celor răi ascunde silnicie. –
12 Ura stârnește certuri,
dar dragostea acoperă toate greșelile. –
13 Pe buzele omului priceput se află
înțelepciunea, dar nuiua este pentru
spatele celui fără minte. –
14 Înțelepții păstrează știința,
dar gura nebunului
este o piele apropiată. –
15 Averele este o cetate întărită pentru cel
bogat ; dar prăpădirea celor nenorociți
este sărăcia lor. –
16 Cel neprihănit își întrebuințează
câștigul pentru viață, iar cel rău își
întrebuințează venitul pentru păcat. –
17 Cine își aduce aminte de certare apucă
pe calea vieții ; dar cel ce uită mustrarea
apucă pe căi greșite. –
18 Cine ascunde ura, are buze mincinoase,
și cine răspândește bârfele este un nebun. –
19 Cine vorbește mult nu se poate să nu
păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele, este
un om chibzuit. –
20 Limba celui neprihănit
este argint ales ;
inima celor răi este puțin lucru. –
21 Buzele celui neprihănit înviorează pe
mulți oameni,
dar nebunii mor fiindcă n-au judecată. –

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL X, NR. 435 I 10 MARTIE 2024 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Cum pot fi mântuit ?
- Mică Enciclopedie onomastică. Miron
- Întâmplări cu tâlc
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Nu soarele îți va mai sluji
ca lumină ziua, nici luna nu
te va mai lumina cu lumina
ei, ci Domnul va fi Lumina
ta pe vecie, și Dumnezeuul
tău va fi slava ta”.
[ISAIA 60 : 19]

Editorial. Câte poate păți cineva până îl găsește pe Dumnezeu (II)

„Cine mă găsește, găsește viața.” (Proverbe 8 : 35) [Continuarea din numărul trecut]
Tânărul ofițer s-a trezit după o vreme dintr-o adâncă amorțeală și s-a văzut în mijlocul multor morți și răniți ; lupta înaintase între timp victorios. Curând după aceea a perceput urale și l-a recunoscut pe prințul moștenitor Friedrich Wilhelm, care călărea peste câmpul de luptă cu suita lui.

El s-a târât apoi până în satul din apropiere, unde a fost pansat. Readus în patrie, s-a însănătoșit curând ; când Parisul a fost blocat și asediat, era din nou la locul lui și a putut în 1871 să se întoarcă sănătos acasă, împreună cu învingătorii.

Dar în ciuda a tot ceea ce a trăit, s-a întors neconvertit acasă, la fel cum în 1868 plecase ca recrut. Dumnezeu l-a păzit în garnizoană de ispitele tinereții, dar el a pus toate acestea în seama virtuții și a devotamentului său. El făcea parte dintre oamenii care se cred așa de evlavioși, încât nu au nevoie să vină la Mântuitorul.

Curând după campania militară s-a însurat. Soția lui, fiica unor părinți credincioși, i-a spus de mai multe ori :

„Dragul meu, noi trebuie să știm dacă vom fi vreodată mântuiți”. Dar el n-a vrut să audă nimic despre așa ceva. El era prea bun pentru Isus, care a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut. El se îndeletnicea pe atunci cu meseria de căruțaș.

Calul său bun și puternic, după obiceiul țării gătit cu zurgălăi, trăgea căruța înaltă, încărcată greu, pentru a duce încărcătura ei de la furnal la calea ferată. El își iubea calul și se gândea că este un căruțaș bun, un bărbat încercat, cum numai unul trecea pe acolo.

Tot așa, într-o zi, puțin înainte de Crăciunul din 1877, a plecat cu căruța la furnal ; acolo n-a fost atent la calul lui, care, în clipa când s-a dat drumul la puhoiul de fier incandescent, s-a speriat, a căzut și s-a ars grav.

[Continuarea de pe pagina 1]

Atunci a văzut că neglijența lui era de vină pentru durerea animalului pe care-l iubea și pentru care se temea acum, că va muri din cauza arsurilor.

Dumnezeu, care este minunat în lucrările Lui printre fiii oamenilor (Psalmul 66 : 5), al Cărui plan este minunat și este minunat împlinit (Isaia 28 : 29), a vrut să folosească aici un cal, ca un suflet nemuritor să se oprească și să se întoarcă la Dumnezeu.

Patru zile și patru nopți a stat căruțașul în grajd, cu animalul său, care trebuia îngrijit ; în acest timp Dumnezeu a vorbit cu el și i-a arătat păcatul și vina vieții sale ...

Acest lucru l-a văzut și greu încercatul, adânc mâhnitul nostru căruțaș, iar inima lui a devenit profund nefericită.

A mai durat încă opt zile până când a văzut dincolo de acest adevăr grav al vinei lui neplătite și al stării sale pierdute, celălalt adevăr, cel minunat, cel mare : că **Isus, Fiul lui Dumnezeu, a luat asupra Sa orice vină și orice pedeapsă, că mânia Dumnezeului sfânt a lovit Mielul nevinovat de la Golgota.**

Atunci L-a găsit pe Isus, Mântuitorul, iar Isus i-a dăruit pace și o viață nouă, viața fericită a copiilor lui Dumnezeu. El a experimentat adevărul : „*Cel ce mă găsește, găsește viața*” ... aceasta este mărturia lui, cu propriile lui cuvinte :

„Am trecut prin multe, a trebuit să renunț la multe, dar El, credinciosul Mântuitor, mi-a rămas și-mi va rămâne, va fi totul pentru mine în vecii vecilor. A Lui să fie cinstea și lauda !” [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BIZUIRE PE SINE

- Nu se poate merge pe picioarele altuia.
- ... Ia pildă de la smochină care e în același timp și copil și piept și lapte. NEZAMI
- Cortul de frânghiile lui se ține.
- Nu coborî în fântână cu frânghia altuia.

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Miron

• Mai puțin frecvent decât în secolele trecute, **Miron** reproduce un vechi nume pers. gr. **Mýron**, atestat de Herodot, ca nume al unui tiran și purtat printre alții de un celebru sculptor din sec. 5 î.e.n. Spre deosebire de majoritatea numelor grecești, compuse din două elemente lexicale, de astă dată avem a face cu un nume simplu pe care specialiștii îl apropie de subst. *myron* „ulei parfumat, balsam” (prin intermediar slav, cuvântul grecesc a ajuns și în română, sub forma *mir* „untdelemn sfințit, folosit în biserica creștină la săvârșirea unor ritualuri” ; din aceeași familie mai fac parte *mireamă*, *miros* etc.). Nume laic la origine (ungerea corpului cu uleiuri parfumate era un element al eleganței), **Myron** este preluat de către creștinii din primele secole ale erei noastre și pătrunde în onomasticonul sacru. [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Nimic nou sub soare** – Vorbă veche, foarte veche, care a avut mare succes în tinerețea ei. Ea ne-a rămas din cartea *Eclesiastul* (I,10), atribuită regelui Solomon (1082 - 975 î.e.n.) ... Romanticii au interpretat ... ca fiind tot ceea ce este etern omenesc repetându-se într-un circuit nesfârșit, ca de pildă : nașterea, dragostea, moartea ... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 1

MISIONARISMUL ÎN PRIMELE VEACURI

Ei preferau mai bine să moară decât să tacă, să nu spună altora despre dragostea lui Dumnezeu.

Gubernatorul din Lion văzând curajul sfânt la toți creștinii, a zis : „*Ce rost au toate persecuțiile, dacă ei totuși rămân credincioși și îndrăznesc să-L mărturisească pe Cristos, iar vechilor zei refuză să le sacrifice ?*”

E foarte important să ne dăm seama cum misionarismul lor a dus la rapida răspândire și înmulțire a creștinismului. Noi, de multe ori, trecem cu vederea acest fapt extrem de important.

El e uimitor, în timp de 50 de ani de la răstignirea Domnului Isus Cristos, găsim biserici creștine în toate orașele principale ale imperiului roman.

Scriitorul roman Tacitus declară că Nero, anii 37-68, a găsit o mare mulțime de creștini să persecute.

Pliniu cel Tânăr, anii 52-117, guvernator al Bitiniei, prieten al împăratului Traian, îi scria acestuia despre creștini că „*au pătruns nu numai în orașe, ci și la sate și în locurile de la țară, astfel că templele sunt aproape goale*”.

D. Petrescu în cartea „*Martirii crucii*” spune că Drosida, fiica împăratului Traian, a devenit creștină în ascuns.

Oare care servitoare sau sclavă a ei i-o fi predicat pe Cristos ?

În „*Atlas of the Bible*”, editat de revista Reader's Digest, 1981, la pagina 205 citim :

„*Prin anul 100 s-a estimat că erau peste 300.000 creștini în imperiul roman ... vreo 80.000 erau numai în Asia Mică*”.

Adrian a urcat pe tronul Romei în anul 117 după Cristos și la acea vreme a trimis în Dacia 14.000 de soldați creștini (Johannis Corvini, „*Istoria persecuțiilor*” lib. X – XII).

Iar în anul 286 după Cristos, Legiunea Tebană care era compusă din 6.666 soldați și ofițeri, toți erau creștini.

Ei erau în răsărit până ce împăratul Maximian le-a ordonat să-l însoțească în Galia, spre a reprima răscoala din Burgundia. Ei au plecat, au trecut Alpii având ca și comandanți pe Mauritius, Candidus și Exuperis. Ajungând la destinație, s-au unit cu trupele cu care venise Maximian.

Înainte de a pleca la luptă, împăratul a poruncit să se facă o jertfă și fiecare ofițer și soldat să depună jurământul față de Maximian că-l va ajuta să stârpească creștinismul.

Cum era natural, Legiunea Tebană a refuzat participarea la jertfă și la un așa jurământ. Aceasta l-a infuriat peste măsură pe împărat, care a poruncit decimarea legiunii. Tot al zecelea soldat a fost omorât cu sabia ... [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]
„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”